

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

STROOM

Een toneelspel in twee bedrijven

door

Karel Smets

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1993

DRAMATIS PERSONAE

(4 dames-5 heren)

ANTOINETTE, moeder van Jason

FLORENCE NIGHTINGALE, radiostem en bejaardenhelpster

CHARLY, hoofd van de veiligheidsdienst

MARIE-ROSE, verpleegster

VLEESHOUWERS, patholoog-anatoom

ZUSTER DIRECTRICE

BIESBROECK, gepensioneerd

GERARD, van Electrabel

JASON, filosoof en electricien

DECOR

Een niet meer gebruikt mortuarium, waarin centraal een 'dodensteen'. Er valt koud wit licht door de hoog in de muren ingewerkte minuscule raampjes. Links achter staat een elektrische hoogspanningskabine. De wanden zijn bedekt met zwarte tegels. In de hoek wat achtergelaten medisch materiaal, als gechromeerde potten e.d. Een ventilator draait en twee lampen in metaal branden. Een ijzeren schuifdeur is de enige uitgang naar buiten. Antoinette bekijkt het publiek, rustend op haar borstel.

STROOM werd gecreëerd in theater Het Molenhuis, Deinze op 23 april 1993, in een regie van Karel Smets.

EERSTE BEDRIJF**Scène één**

ANTOINETTE : *(komt binnen al zingend. In haar handen draagt ze een dweil, een emmer en enig kuisgerief.)* ...Door mijn woning speelt een zonnig licht... Ik voel me een kleine koning, in mijn grote plicht... Vrouw en kind te ga-are...

RADIOSTEM : *(de stem is een aangename vrouwenstem, kennelijk iemand van het personeel)* Goeie morgen, lieve zieken en patiënten, dit is RADIO AVONDROOD, onze eigen bejaardenradio met plaatjes, muziek, berichtjes en heel veel goed humeur voor jullie allemaal op deze heerlijke dag. Rise and shine, lieve mensen, fijn dat jullie er zijn. Buiten regent het wel pijpestelen, maar dat zal ons plezier niet bederven, dus gaan we er evenzo keihard tegenaan... *(de muziek draait: Good morning, sunshine, wordt dan keihard onderbroken)* Oh ja, voor ik het vergeet, jullie moeten natuurlijk de groetjes hebben van het ganse personeel van Huize Ochtendgloren, in het bijzonder van Zuster Agnes, onze beminde directrice en natuurlijk ook van mij, uw enige en echte DJ Florence Nigthingale van radio Avondrood. Toi toi!

ANTOINETTE : Ze heeft er weer goed van, de die. *(werkt verder en zingt)* Ik vraag me af welk plezier de doden daar nu aan hebben ... Radio Avondrood ...

RADIOSTEM : Dokter Vleeshouwers wordt gevraagd voor pathologie, dokter Vleeshouwers voor pathologie. *(de muziek speelt verder)*

ANTOINETTE : Ze laten de mensen zelfs niet gerust als ze al dood zijn. Weer iemand die wordt opengesneden... *(zucht)*. Ik vraag me af waarom dat hier allemaal proper moet blijven. Het is in geen eeuwen meer gebruikt... *(wringt haar dweil uit)*

CHARLY : *(staat in de deuropening)* Eh bien, ma chère Antoinette, hoe zijn we vandaag? Alles kits? Geen troubles, geen hoofdpijn, geen maandstonen? *(lacht)*

ANTOINETTE : Altijd klaar voor een mopje, hé meneer Charly... Ik heb bijna gedaan, nog alleen dat klein stukje hier.

CHARLY : Niet opjagen, Antoinette, niet opjagen, alles onder controle... Oh ja,

operatiezaal 2 moet dringend gekuist worden. Dokter Vleeshouwers is aan het snijden. En ge weet dat hij snijdt zoals hij eet, de grond ligt vol als hij gedaan heeft. (*lacht*)

ANTOINETTE : Ja, ik heb het gehoord van Florence Nightingale.

CHARLY : Ha, ze is al op antenne!

ANTOINETTE : Meneer Charly, het is al halfelf.

CHARLY : Zo laat al ? Ik moet weg. Ze brengen nieuwe bureaumeubels voor het kabinet van dokter Montauban en ik moet de veiligheid verzekeren.

ANTOINETTE : Zo wil ik het horen. Het hoofd van de veiligheidsdienst, plichtsbewust als altijd.

CHARLY : Iemand moet het zich aantrekken.

ANTOINETTE : Zeker, Charly, zeker...

CHARLY : Verdomme, Antoinette, als er iets is dat u niet aanstaat, zeg het dan.

ANTOINETTE : Hebt ge het al gevraagd?

CHARLY : Wat?

ANTOINETTE : Jason.

CHARLY : Nee, ik heb het nog niet gevraagd.

ANTOINETTE : Ge hadt het me beloofd.

CHARLY : De raad van beheer is nog niet samengekomen, dat gebeurt pas volgende week. De job is zelfs nog niet open verklaard, hoe wilt ge dan dat ik u nu al kan zeggen of hij in dienst kan komen of niet.

ANTOINETTE : Ge kunt simpelweg naar zuster directrice gaan en haar zeggen dat ge iemand kent die in aanmerking komt voor de job.

CHARLY : Ze zal me vragen wie.

ANTOINETTE : Dan zegt ge gewoon dat het om mijn zoon gaat.

CHARLY : Een filosoof die assistent wordt van de chef veiligheid, dat ziet er schoon uit. Iemand die universiteit gedaan heeft en dan de chauffageketel moet uitkuisen. Weet ge wat ze zal vragen? (*imiteert de directrice*) Is er geen fijnere job voor een jongen die universitaire studies gedaan heeft? Een jongen met die talenten moet zijn talenten ontwikkelen, moet pughen om thoge, die jongen moet toch iets vinden dat bij zijn diploma past.

ANTOINETTE : Met filosofen kunnen ze de straat leggen tegenwoordig. En van werken is hij nooit bang geweest. En daarbij hij heeft een opleiding gehad als electricien, gratis van de dop.

CHARLY : Tegenwoordig verschiet ge van niets meer. Vier jaar universiteit en dan plombs moeten repareren...

ANTOINETTE : Meneer Charly, gij repareert hele dagen plombs.

CHARLY : Ja maar toch chef van de veiligheid.

ANTOINETTE : Ge kunt toch gerust een goed woordje doen voor hem.

CHARLY : We zullen zien ... *(begint haar te bepotelen)* Als de moeder mee wil, kunnen we misschien wel iets voor de zoon doen...

ANTOINETTE : Gij leest geen kranten zeker?

CHARLY : Waarom?

ANTOINETTE : Nog nooit gehoord van O.S.T. op het werk ?

CHARLY : Wat ?

ANTOINETTE : Ongewilde Sexuele Toenadering. Als ik naar de rechter ga, moogt ge het gaan uitleggen.

CHARLY : Hé zeg, dolle Mina.

ANTOINETTE : Antoinette is de naam.

MARIE-ROSE : *(komt binnen met een doos gebakjes)* Hola, 't is hier druk vandaag... Wat is 't, meneer Charly, zijt ge aan 't zorgen voor madame Roose haar veiligheid?

CHARLY : Alles een keer checken, juffrouw Daelemans, zoals elke dag. De kliniek is groot en tegen dat ge rond zijt...

MARIE-ROSE : ...kunt ge opnieuw beginnen, spaar me de details. Madame Antoinette, dokter Vleeshouwers moet nu ongeveer klaar zijn met de autopsie in operatie 2. Er is dus werk aan de winkel.

CHARLY : En vergeet uw dweil niet, madame Antoinette, vergeet vooral uw dweil niet.

MARIE-ROSE : Is het kabinet van dokter Montauban al ontruimd, meneer Charly? De nieuwe meubels staan voor het ogenblik vlak voor de dienstingang en versperren de weg voor iedereen die binnen wil. *(de telefoon gaat)* Mortuarium... Oh, goede morgen, zuster directrice... hoofdverpleegster Daelemans... ja... ja... vlak voor de dienstingang... ja... en meneer de aalmoezenier kan niet binnen... met het Heilig

Oliesel... Victorine Van Beveren ... het was te verwachten, nietwaar, negenentachtig jaar... nee, natuurlijk niet, ik zal er onmiddellijk voor zorgen, zuster directrice... ja zeker, komt in orde, zuster directrice. *(haakt in, roept)*
MENEER CHARLY !

CHARLY : Ik ga al, juffrouw Daelemans, ik ga al. Madame Antoinette?

ANTOINETTE : *(neemt haar spullen maar vergeet de dweil)* Ik kom, meneer Charly, ik kom.

CHARLY : Klaar?

ANTOINETTE : Bijna, meneer Charly. *(neemt de emmer en loopt achter hem aan terwijl hij buiten gaat)* Operatie 2, dat is K1 op de vijfde verdieping. 't Is maar dat de lift weer bezet zal zijn, 't is spitsuur en ik ben niet van plan met de trap te gaan. *(kijkt naar Daelemans, nog steeds met de gebakjes in haar handen)* Smakelijk, juffrouw Daelemans. *(exit)*

MARIE-ROSE : Oh god, wat een rust... in vrede. Zot zoudt ge hier worden met al dat over en weer geloop. *(neemt een stoel en gaat aan de blauwe steen zitten. Ze opent de doos en stalt de romige aardbeientaartjes (3) voor zich uit)* Eentje voor Robert, ééntje voor Mitzi en ééntje voor mij. *(begint wellustig aan een taartje)* Oh Robert, trek het asjeblijft niet te lang, ik heb geen uren tijd, kom gauw, poezewoef, hmmm ... lekker, lekker. *(ze schrikt even op als ze de stem over de radio hoort)*

RADIOSTEM : Dit is radio Avondrood. Tijd voor de verzoekplaatjes, lieve mensen. Ons eerste plaatje van vandaag is er eentje voor al onze bejaarden in de V-dienst van rustoord Ochtendgloren, speciaal aangevraagd door de ochtendploeg met het dringend verzoek in bed te blijven tot de koffie is opgediend en wil meneer Biesbroeck van kamer 21 zich niet meer opsluiten in het toilet? Het personeel heeft wel andere dingen te doen, nietwaar meneer Biesbroeck. *(ze giechelt. Door de radio: Ik heb eerbied voor jouw grijze haren)*

MARIE-ROSE : Nightingale, verdomme, hebt ge niets anders om te draaien? Ik word hier nog zot, ik word hier nog zot...

VLEESHOUWERS : *(komt binnen, heeft zijn groen chirurgenpak aan en een klinisch masker voor de mond, hij is maar half verstaanbaar, een ietwat bedeesde man)*

Marie-Rose ? Oh, Marie-Rose, ik ben zo blij dat ik u zie... Hmm... mijn klein beertje, laat me u knuffelen, oh ja, ja, ja...

MARIE-ROSE : Oh poezewoefke, ik kon me niet meer houden.

VLEESHOUWERS : Ik ook niet.

MARIE-ROSE : Ik bedoel de taartjes, ik heb er al eentje van opgegeten.

VLEESHOUWERS : Met aardbeien?

MARIE-ROSE : Ik weet toch wat uw lievelingstaartjes zijn.

VLEESHOUWERS : Mag ik? *(neemt een taartje en bemerkt te laat zijn masker. Hij ziet plots de dweil en veegt zijn mond schoon)*

MARIE-ROSE : Gulzigheid wordt gestraft. *(ze gaat even naar de deur)* We moeten opletten, Robert, iemand zou ons kunnen zien. Stel u voor...

VLEESHOUWERS : Ik mag er niet aan denken, het hele hospitaal zou op zijn kop staan.

MARIE-ROSE : Ik krijg nachtmerries als ze over ons zouden beginnen roddelen. Florence Nighingale is in staat er een speciale uitzending over te maken. Ik hoor ze al bezig: "En wist u het al, lieve patiënten, een romantische idylle is aan het bloeien in ons eigenste hospitaal, een love affair met pathologische allures en rozegeur en maneschijn en een overspelig karakter." Komt de raad van beheer vanavond samen?

VLEESHOUWERS : Om acht uur.

MARIE-ROSE : En?

VLEESHOUWERS : Ik weet het niet, Marie-Rose, het wordt altijd maar moeilijker...

MARIE-ROSE : Hebt ge uw vrouw verteld dat ge weg moest?

VLEESHOUWERS : Ze weet dat ik naar de raad van beheer moet. Mag ik dat taartje van Mitzi ook opeten ?

MARIE-ROSE : Antwoord, Robert.

VLEESHOUWERS : Eerst het taartje.

MARIE-ROSE : *(nadrukkelijk)* Antwoord, Robert...

VLEESHOUWERS : Ze wil me zelf brengen. Met de wagen. Ze heeft de wagen nodig, zegt ze, om naar haar fitnesscentrum te rijden.

MARIE-ROSE : Godver. Een vrouw van honderdvijf kilo die perse wil fitnessen. Ze moeten daar duurzaam materiaal hebben. Ondertussen mag Marie-Rose haar

escargots en haar lamszadel alleen opeten.

VLEESHOUWERS : Escargots ?

MARIE-ROSE : Ja, en nog geen klein beetje...

VLEESHOUWERS : *(een beetje down)* Lamszadel...

MARIE-ROSE : ...met twee teentjes look en een assortiment van oosterse kruiden...

VLEESHOUWERS : En als dessert?

MARIE-ROSE : Een sabayon van passievruchten.

VLEESHOUWERS : *(kreunt)* Oooh...

MARIE-ROSE : Ge moet kiezen, poezewoef, de raad van beheer of de raad van begeerte.

VLEESHOUWERS : *(gaat op haar toe)* Ge weet dat ik niet nee kan zeggen tegen u. Kom hier, tiger lady, dat ik de geur van uw boezem opsnuif. *(begint haar wild te kussen)*

BIESBROECK : *(komt binnen, bekijkt het tafereel en begint te applaudiseren)* Shall I compare thee to the morning's eye?

MARIE-ROSE : Meneer Biesbroeck? Wat komt gij hier doen?

BIESBROECK : Mylord, mylady, onze groet moge uw wandel vergezellen. Het is mij een waar genoegen u te mogen vergasten op de integrale versie van Hamlet's grote monoloog. *(neemt een boekje uit zijn pyjama)* To be or not to be, that's the question, whether t'is better in the mind to suffer the slings and arrows of outrageous fortune or to take arms against the sea of troubles and by opposing end them... Heeft iemand van u mijn kat gezien? *(kruipt op handen en voeten rond)* Juliet... Juliet... where are you, my sweet fucking cat...

VLEESHOUWERS : Wie is dat?

MARIE-ROSE : Meneer Biesbroeck is een gepensioneerd germanist. Hij heeft 35 jaar in het onderwijs gestaan.

VLEESHOUWERS : Zo te zien een beetje te lang.

MARIE-ROSE : *(als tegen een kind)* Kom, kom, meneer Biesbroeck, rustig maar, Juliet is hier niet.

BIESBROECK : Heeft u haar gezien ?

MARIE-ROSE : Hebt ge al in het nachtkastje gekeken naast uw bed?

BIESBROECK : *(gaat op de blauwe steen staan)* Get thee into a nunnery, ... Rechtstaan als ik binnenkom, godverdomme. Rechtstaan, heb ik gezegd. Meneer Vanderplaetse, ik ben verplicht u tot uw grote schande en mijn immense hilariteit mee te delen dat uw laatste tentamen enige surrealistische kenmerken vertoont : de Amerikaanse spierbal Ben Johnson is hoegenaamd geen familie van de grondlegger van de Engelse taal, bij mijn weten en Maria Speermalie van Teirlinck is geen produkt van een obscure zaaddonor. Waar de mond van vol is, loopt uw brein van over... Juliet? Juliet?

VLEESHOUWERS : *(gaat naar de telefoon)* Hallo, rustoord ? Dokter Vleeshouwers hier, ik geloof dat een van uw logees het noorden kwijt is. Wilt u hem zo vlug mogelijk komen halen? Hij staat buiten op de gang voor het oude mortuarium. Dank U.

BIESBROECK : *(zingt)* In paradisum te deducant angeli enz. Dierbare vrienden, ter nagedachtenis van onze ter ziele gegane huisgenote Victorine Van Beveren heffen wij het hooglied aan van de derde leeftijd : *(zingt 'Les vieux' van Jacques Brel)*

VLEESHOUWERS : *(tot Biesbroeck)* Kom, meneer, ge moet terug naar het rusthuis, ze komen u halen.

BIESBROECK : Wie bent u, pantoffeldier? Antwoord op mijn vraag: wanneer gebruikt u het episch preteritum?

MARIE-ROSE : Het is nu genoeg geweest, meneer Biesbroeck, vooruit! *(ze duwt hem kordaat in de richting van de deur en buiten)* Waar waren we gebleven? *(zij beginnen omstuimig te kussen).*

RADIOSTEM : ... Nee, Willy, hier niet... *(giechelt)* Laat me gerust, zotte jongen, ik moet nog een paar plaatjes aankondigen.. Die ouwe taarten van Avondrood willen per se Bobbejaan Schoepen horen. 'Over vijftientig jaar' of zoiets. Wil ik ze eens verrassen met ACDC... Willy, ik moet op antenne, pas op, oh, nee, nee, ge moet ophouden, gij, ge maakt me nog zot... Godverdomme, die mikro staat hier open... *(ze start een plaat, eventjes maar)* Hier ben ik dan terug, beste patiënten en lieve bejaardelingen, met verzoekjes van u en voor u. Rosa Verhaeren vroeg ons een plaatje van Bobbejaan Schoepen, we hebben lang moeten zoeken, Rosa, maar...

(laag en fluisterend) WILLY... en gevonden hoor. Ditzelfde plaatje 'Over vijftwintig jaar' dus draaien wij ook voor Etienne Peirens vanwege zijn kleinkind Tanya, die ons vroeg of het ook een plaatje van Clouseau mocht zijn. Zeker, Tanya, dat komt voor mekaar, maar eerst toch even Schobbe... eh ... Bobbejaan Schoepen. *(plaat draait)*

MARIE-ROSE : *(uit de omarming)* God weet wat is er allemaal al gebeurd over 25 jaar. Als het zo voort gaat, ziet het er niet naar uit dat ge rap gescheiden zult zijn, nietwaar Robert?

VLEESHOUWERS : Die dingen moeten voorzichtig aangepakt worden, Marie-Rose. Ik kan moeilijk vanavond binnenkomen en zeggen, salut, ik ben weg, ge ziet mij niet meer terug...

(Plots houdt de muziek op, de lichten vallen uit, alleen een flauw schijnsel van buitenlicht verlicht het toneel. De ventilator houdt op met draaien.)

Is dat de electriciteit die uitvalt, dat kan niet. *(kijkt naar de hoogspanningskabine)*
Verdomme, ze komen direkt naar hier toe. *(loopt naar de telefoon, draait een nummer)*

MARIE-ROSE : Wat doet ge?

VLEESHOUWERS : Ik bel de veiligheid op, tiens.

MARIE-ROSE : Meneer Charly? Die zit op het bureau van dokter Montauban voor die meubels.

VLEESHOUWERS : *(draait een ander nummer)* Charly? Dokter Vleeshouwers hier, ik heb de indruk dat we zonder electriciteit zitten: de lichten vallen uit, Florence Nightingale zendt niet meer uit en de ventilator valt stil... *(luistert)* Wat ik in het mortuarium doe? Dat gaat u niets aan... Ge moet uw functie niet verkeerd inschatten, nietwaar, meneer Charly. De KGB is allang ontbonden. Nee, ik vind me niet op, ik wil alleen weten wat er aan de hand is. En zuster directrice moet ook verwittigd worden, juist. Of ze het al weet? Ik heb het haar in elk geval nog niet verteld. Hoogspanningskabine? Die ijzeren deurtjes waar rode letters op staan... nee daar is niets mee aan de hand. Wacht eens een ogenblik... *(gaat naar*

de kabine)

MARIE-ROSE : Poezewoefke, blijf daar af.

VLEESHOUWERS : Op het eerste gezicht zie ik niets abnormaals, maar ik ben geen electro-technicus natuurlijk. *(luistert aan de deur)* 't Is precies of er knettert daar iets van binnen. *(zet bril op)* Gevaar. Niet openen. 12000 Volt. Dat is zeker niet weinig.

MARIE-ROSE : Niet aankomen, Robert, ge kunt nooit weten. Met electriciteit moet ge altijd voorzichtig zijn. Zou er een zekering gesprongen zijn?

VLEESHOUWERS : *(is terug bij de telefoon)* Er knispert iets van binnen, meneer Charly. Of zou er een zekering gesprongen zijn? Nee, ik ben nergens aangekomen. Doe dat, ja. Meneer Charly ging het kontroleren, zei hij. Waarschijnlijk zijn er een paar uitgevallen waar de kelderruimtes op zitten. Ze hebben altijd last gehad met die zekeringen, het is het oudste deel van de kliniek. Het komt zo weer in orde. Tenzij... *(hij begint weer te eten)*

MARIE-ROSE : Tenzij wat?

VLEESHOUWERS : Tenzij de panne daar in zit. *(wijst naar de kabine)*

MARIE-ROSE : Is dat erg?

VLEESHOUWERS : Nogal ja. In elk geval moeten ze de diesel in gang steken.

MARIE-ROSE : De diesel?

VLEESHOUWERS : Ja. De tweede voeding, het tweede circuit. Een verzorgingsinstelling kan niet draaien zonder electriciteit. Ge zoudt toch niet willen dat ik een autopsie doe bij kaarslicht zeker. *(lacht een beetje onnozel)*

MARIE-ROSE : Ik vind het eigenlijk wel knus zo in het donker. *(biedt hem haar taartje aan)* Nu nog een kaarsje op de blauwe steen en we hebben helemaal een romantisch avondje. *(omhelzen mekaar)*

ANTOINETTE : *(komt binnen)* Verdomme, dat is hier donker. Oh pardon, dokter en juffrouw Daelemans, ik had u niet gezien, het is hier ook zo donker, excuseer maar ik heb mijn dweil hier ergens laten liggen. Ik was bezig in operatie 2 en ik had nog maar pas de operatietafel proper gekregen en ik wou juist beginnen aan de vloer, want die lag er nogal bij, een mens geraakt dat nooit gewoon, hé, al dat bloed op de grond. Enfin, ik zoek naar mijn dweil en ik kan hem nergens vinden

en ik zeg waar ben ik het laatst geweest, het lijkenhuis, meneer Charly had het me nog zo gezegd, vergeet uw dweil niet. Hebben de taartjes gemaakt, juffrouw Daelemans?

MARIE-ROSE : We hebben ze spijtig genoeg allemaal opgegeten, madame Antoinette, anders hadden we u zeker eentje laten proeven.

VLEESHOUWERS : *(in de war, neemt een dossier)* De patient moet dus nuchter blijven... en ik moet zo gauw mogelijk naar de chef van de veiligheid.

ANTOINETTE : Veiligheid, waarom?

VLEESHOUWERS : Er is iets mis met de electriciteit, mevrouw.

ANTOINETTE : Ah, 't is daarom dat het hier zo donker is. Ik dacht al, 't is de gewoonte niet van de dokter zijn dossiers in het donker te lezen.

MARIE-ROSE : Is de wachtkamer al gedweild, madame Antoinette.

ANTOINETTE : Ik ging er juist aan beginnen, juffrouw Daelemans, maar ik kon mijn dweil niet vinden. *(ze vindt de dweil)* Tiens, er hangt crème fraîche aan...

MARIE-ROSE : Ga nu maar, madame Antoinette.

CHARLY : *(komt binnen en overschouwt de situatie)* Geen paniek, de situatie is onder controle, ik heb de zekeringen nagekeken en ben tot de conclusie gekomen dat de panne hier te vinden moet zijn. De linkervleugel zat zonder stroom, er was nogal wat verwarring in Huize Ochtendglorien, er was er zelfs eentje bij die dacht dat de atoombom gevallen was. Ik heb hem gerustgesteld en gezegd: ga maar terug voor de tv zitten, Charly zal dat hier eens oplossen, zie. *(ondertussen onderzoekt hij behoedzaam de hoogspanningskabine)*

MARIE-ROSE : En?

CHARLY : Hij zal 'Cijfers en Letters' moeten missen, vrees ik.

MARIE-ROSE : De stroom, meneer Charly, wanneer krijgen we stroom.

CHARLY : Wij hebben de diesel opgestart, juffrouw Daelemans, zo staat het in het handboek. De vitale gedeelten van de linkervleugel worden bevoorrad maar de niet-vitale gedeelten, zoals de knuffelruimte, de kapel en het borstelkot van madame Antoinette zullen het nog een beetje zonder moeten stellen, vrees ik. En ons oud lijkenhuis ook, vrees ik. Maar ja, dat wordt toch niet meer gebruikt, nietwaar. Voor de doden niet, wil ik zeggen. *(lacht dubbelzinnig)* Tussen haakjes,

zuster directrice zit ook zonder muziek.

VLEESHOUWERS : En de autopsieruimtes? Operatie 1 en Operatie 2?

CHARLY : Ge zult uw snijwerk een beetje moeten uitstellen, dokter.

MARIE-ROSE : We kunnen hier toch niet in het donker blijven zitten, wat is dat nu.

ANTOINETTE : Ge hadt er precies toch geen last van, juffrouw Daelemans? Is er licht in de wachtkamer, meneer Charly?

CHARLY : Bij mijn weten niet.

ANTOINETTE : Dan kan ik de wachtkamer niets gaan doen. Stel dat ik mijn benen breek.
(*de telefoon gaat*)

CHARLY : Charly van de Veiligheid luistert. Zuster directrice? De diesel is opgestart. De vitale gedeelten worden bevoorrad, ik heb het handboek gevolgd, maar de panne is fundamentele, zo te zien, ik ben... De TV? Het programma van de KTRC? Nee, ik denk het niet. En 'Rad van Fortuin' ook niet... In het oud mortuarium, zuster directrice. Zeker, ik zal u verwachten, zuster directrice. Ze komt naar hier.

VLEESHOUWERS : Bon, er moet dringend iets gebeuren, dat staat vast.

MARIE-ROSE : Wat?

VLEESHOUWERS : Dat er dringend iets moet gebeuren.

MARIE-ROSE : Ja, ja, maar wat?

VLEESHOUWERS : Als ik het wist...

ANTOINETTE : Ja, 't is niet omdat ge dokter zijt, dat ge alles weet, hé.

MARIE-ROSE : Ieder zijn stiel, nietwaar.

CHARLY : (*De hoogspanningskabine begint te knetteren, Charly gaat ernaartoe en bestudeert de situatie*) Als ik mij niet vergis, moet de panne hierin zitten. Ik heb daar nog van gehoord. Dat zijn stroomkabinen die nooit opengaan, maar die kunnen ook defekt geraken. (*legt zijn oor te luisteren*)

ANTOINETTE : Pas op, meneer Charly, er zit misschien electriciteit op. Misschien kent onze Jason er iets van. Hij heeft een cursus electriciteit gevolgd van de RVA.

CHARLY : Hoogspanningskabinen, daar moet ge ingenieur voor zijn, madame Antoinette.

ANTOINETTE : Hij is toch filosoof.

VLEESHOUWERS : Heeft uw zoon universiteit gedaan, mevrouw?

ANTOINETTE : Jaja, dokter, zoals gij, hé.

Z. DIRECTRICE : *(staat in de gang en roept)* Meneer Charly! Meneer Charly!

CHARLY : Hier ben ik!

Z. DIRECTRICE : *(komt binnen)* Lieve deugd, wat is het hier donker... Het is hier nogal druk. Goede morgen, dokter Vleeshouwers... juffrouw Daelemans... meneer Charly... Antoinette. En vertel eens, wat is er eigenlijk aan de hand?

CHARLY : Zuster directrice, ik ben er zeker van: dit hier is de schuldige *(slaat met de hand op de deur van de hoogspanningskabine)*.

Z. DIRECTRICE : Wat is dat? Een bergkast?

CHARLY : Een hoogspanningskabine. Daar gaat zo'n een 12000 volt door...

Z. DIRECTRICE : Wat zijn dat?

CHARLY : Electriciteit, zuster directrice, stroom waar de lampen mee branden.

Z. DIRECTRICE : Oh maar daar ken ik niet veel van, hoor. En wat denkt gij dat we nu best zouden doen?

VLEESHOUWERS : Iemand van de electriciteitsmaatschappij verwittigen lijkt me geen slecht idee.

ANTOINETTE : Zuster directrice, 't is misschien niet het moment om er over te beginnen maar mijn zoon heeft een cursus gevolgd bij de RVA. Hij kent heel wat van elektriciteit, hij zou misschien kunnen helpen, ge weet nooit.

CHARLY : Madame Antoinette, een hoogspanningskabine, komaan, daar mogen alleen experts aan komen. Het is zoals dokter Vleeshouwers daarnet komt te zeggen, we moeten iemand van Electrabel laten komen, vrees ik.

Z. DIRECTRICE : Wat is dat?

CHARLY : De maatschappij, zuster directrice, de maatschappij.

ANTOINETTE : Maar hij zou toch kunnen helpen. Trouwens, meneer Charly heeft al dikwijls gezegd dat hij een vaste hulp zou kunnen gebruiken, nietwaar meneer Charly?

CHARLY : Ja, ik weet het niet, ik kan natuurlijk niet beslissen in de plaats van de raad van...

ANTOINETTE : *(dubbelzinnig)* Er zijn toch momenten waarop ge uw handen vol hebt, nietwaar?

CHARLY : Ja? Ah ja... Het kan soms erg druk zijn en een mens kan niet overal tegelijk

zijn.

Z. DIRECTRICE : Is uw zoon electricien, mevrouw Antoinette?

MARIE-ROSE : Neen, hij is filosoof.

VLEESHOUWERS : Hij heeft universiteit gedaan, net als ik.

Z. DIRECTRICE : Is er geen fijner job voor iemand die universiteit gedaan heeft. Een jongen met die talenten moet zijn talenten ontwikkelen, hij moet pogen om thoge, die jongen moet toch iets vinden dat bij zijn diploma past?

VLEESHOUWERS : De dag van vandaag is het moeilijk werk te vinden, zuster directrice.

CHARLY : (*leest in zijn instructieboekje veiligheid*) Zuster directrice, excuseer, maar ik lees hier dat bij zware defekten bij hoogdringendheid het komitee van veiligheid en hygiëne moet worden samengeroepen...

Z. DIRECTRICE : Wat mij betreft is er geen probleem. Wie zit daar allemaal in?

VLEESHOUWERS : Ik.

CHARLY : En ik natuurlijk...

ANTOINETTE : En ik voor het onderhoudspersoneel.

Z. DIRECTRICE : Dan zijn we allemaal samen. En wat wordt het komitee voor veiligheid en hygiëne verondersteld te doen, meneer Charly ?

CHARLY : (*leest*) Het komitee voor veiligheid en hygiëne zal er voor zorgen dat bij hoogdringende defekten onmiddellijk de nodige maatregelen worden genomen om de dienst te verzekeren en de nodige adekwate acties worden ondernomen om de veiligheid... veilig te stellen.

Z. DIRECTRICE : En wat betekent dat, meneer Charly ?

CHARLY : Ik zou iemand van Electrabel doen komen...

VLEESHOUWERS : Jaja, dat heb IK al gezegd.

CHARLY : Ik ga onmiddellijk telefoneren. (*gaat weg*)

Z. DIRECTRICE : Meneer Charly?

CHARLY : Ja?

Z. DIRECTRICE : Misschien is het toch zinvol contact op te nemen met de zoon van mevrouw Antoinette. U zult best hulp kunnen gebruiken. Laat hem... (*tot Antoinette*) Hoe heet uw jongen?

ANTOINETTE : Jason.

Z. DIRECTRICE : Dat is een eigenaardige naam... Goed, laat hem onmiddellijk komen en zeg dat hij zich eerst moet melden op mijn kantoor. Is het een christelijke jongen, mevrouw Antoinette?

ANTOINETTE : *(even in de war)* Ah... natuurlijk, zuster directrice, hij heeft zijn plechtige kommunie gedaan en hij is naar het college geweest.

Z. DIRECTRICE : Dat is fijn.

CHARLY : Ja ja, maar kent hij iets van electriciteit?

Z. DIRECTRICE : Dat zal later wel blijken, meneer Charly, en daarbij gij kunt hem gerust inwijden in de geheimen van de stroom, nietwaar... *(ze gaat weg)*

VLEESHOUWERS : *(reageert op een bieptoon van zijn apparaat)* Spoedgevallen, verdomme... *(gaat naar de telefoon en draait een nummer)* Dokter Vleeshouwers hier, what's the problem? Een meisje van negentien... wanneer is ze binnengebracht? Een half uur geleden... Is de reanimatieploeg al weg? Van gisterenavond? ... In orde, ik kom. Leg de papieren klaar voor de vaststelling. *(tot de anderen)* Excuseer, ik moet gaan werken.

MARIE-ROSE : Ik ga mee, dokter. *(ze gaan weg, even later horen we een emmer over de gang rollen)*

MARIE-ROSE : *(off stage)* Ik heb haar al duizend keer gezegd dat ze haar kuisgerief niet mag laten rondslingeren. Allee, dat is toch geen werk...

ANTOINETTE : Is dat mijn emmer ? Ik wist al niet waar ik hem achtergelaten had... *(ze kijkt naar Charly)* Hoe oud was ze, zei hij?

CHARLY : Negentien.

ANTOINETTE : Ik zal er nooit aan gewoon geraken. Ik werk hier al meer dan twintig jaar en ieder keer verschiet ik ervan. Misschien kan ik er niet meer tegen zoals vroeger. Wil ik naar Jason bellen?

CHARLY : Nee, zuster directrice heeft mij die verantwoordelijkheid gegeven. 't Is hier donker, hé? En we zijn alleen...

ANTOINETTE : Meneer Charly, begin niet.

CHARLY : Eén keer maar, Antoinette, ge hebt het toch ook graag?

ANTOINETTE : Ik heb geen tijd en geen goesting. En het is zeker niet door u dat Jason hier komt werken.